

sammen (det koster kr. 250,- å sende ut dette bladet til samtlige medlemmer og interesserte), og dere kan kanskje ha nytte av å utveksle erfaringer og materiell med oss.

For en tid tilbake leste vi i en Drammensavis at Drammenshedninger avholdt stand og delte ut løpesedler. Det er jo aldeles utmerket, og nå ber vi om at de drammensiske hedninger sender oss noen ord og gir seg til kjenne.

Også våre utmerkede meningsfeller i Lillestrøm-området må vi få lov å appellere til i samme anledning. Vi hører dere er minst femten sjeler - kanskje dere allerede har fordoblet tallet? Her i kartoteket står en mengde blanke kort som venter på å bli utfyllt med Lillestrøm-navn....

Og så vil vi gjerne få gjenta vår appell til alle gode hedninger i våre tre nordligste fylker om å tre frem i lyset og skrive til oss. Dnhs er en ærgjerrig bevegelse - vi vil ha medlemmer og lokallag fra nordkapp til Lindesnes! Ja, på Sørlandet er det også mager tilslutning hittil. Hva med Kristiansand, for eksempel? Fins det virkelig ikke en eneste hedning i den byen? Har du en hedensk venn eller venninne der, så grip pennen, eller gi informasjonssjefen et vink.

Kontingenten for 1975

er det svært mange som står til rest med. Dette er ment som en liten, høflig påminnelse....

Og så har vi en ETTERLYSNING:

Hedensk skipsreder med generøs karakter etterlyses. Høy alder og enslig status en fordel, men ingen be- tingelse....

Man må jo være optimist - ?

Tilslutt vil jeg bare minne alle om at informasjonssjefen er henrykt når han får brev. Har du noe artig å fortelle i forbindelse med din hedenske virksomhet? Har du ideologiske problemer du fungerer på? Ser du deg arg på konkrete tilfelle av overgrep, meningsstørrelse eller annen styggedom? Skriv og fortell om det, da vel?

- OSS HEDNINGER IMELLOM -

Adresse: Colletts gt. 31b
Oslo 1.

Postgirokonto: 3749728

Internt meddelelsesblad for Det norske hedningsamfunn

Nr. 2, 1975

10. mars

1. årg.

HVORFOR ORGANISERTE VI OSS I ET HEDNINGSAMFUNN?
HVA MENER VI?
HVA VIL VI? Av Erik Eckhoff

"Hva i allverden vil dere med dette hedningsamfunnet? Hva er vit- sen med alt dette oppstyret? Hvorfor hakker dere sånn på de kristne? Hva galt har de egentlig gjort? Kan dere ikke la enhver få lov å bli salig i sin tro?"

De fleste av oss er vel blitt konfrontert med ett eller flere av disse spørsmålene. De sier i seg selv adskillig om det behovet for bevisstgjøring som er tilstede.

Hva galt de kristne har gjort? - Skal vi svare uttømmende på det spørsmålet, blir det en liste så lang som et vondt år. Stikkord: 30 millioner "hekser" brent - conquistadorenes folkemord i Amerika under korsets merke - Inkvisisjonen's tortur og massemord - slave- ekspedisjoner til Afrika ledsaget av høye geistlige og velsignet av Kirken - Kirkens negative holdning til seksuallivet og dens skarpe fordømmelse av onani, med det resultat at utallige mennesker har fått livet ødelagt eller forsuret fordi deres evne til å leve et sunt og naturlig kjærlighetsliv er spolert.

Det blir innvendt at vi skal glemme fortiden og konsentrere oss om hva Kirken er og gjør idag. Javel, la oss det. Kirken stempler fremdeles, den dag idag, onani som "etisk mindreverdig" og fordømmer kategorisk enhver seksuell forbindelse utenom det formelle ekteskap. Dette betyr at f.eks. alle homofile er utvist til livslang av- holdenhet. De av dem som føler seg forpliktet av Kirkens bud, kom- mer derved i en aldeles umulig livssituasjon.

Kirkens holdning til kvinnene er også velkjent: den stritter konse- kvant mot utviklingen og nekter å la seg forplikte av loven om like- stilling. Kirken kjemper også innbitt mot fri abort. Et to må- neder gammelt foster blir av Kirken ansett som mer verdifullt enn en kvinne som står midt i livet og som andre mennesker er glad i og kanskje avhengig av. Det får ikke hjelpe om hun og flere med henne får livet ødelagt. - Vi menn har full råderett over vår egen kropp. En slik rett må ikke kvinnen vente å få, mener Kirken.

Denne livsholdning og denne moral står hundrevis av norske prester og doserer fra sine prekestoler hver eneste søndag. Predikanter ut- basunerer den fra bedehusenes talerstoler. Barn i titusener får den innpodet i religionstimene fra sju års alderen og oppover.

Og så kommer folk og spør oss hva galt de kristne gjør!

Ved at han unnlater å opponere, ved at han stilltiende støtter og opprettholder Kirken som organisasjon, blir den enkelte kristne med- ansvarlig for det som er nevnt ovenfor.

Vi hedninger fralegger oss dette medansvaret. Vi protesterer..Vi forteller folk hva vi mener om Kirken og kristendommen, i håp om at flere - så mange som mulig - vil slutte seg til vår protest.

Og så var det dette med å la enhver bli salig i sin tro.

Vi hedninger misunner ingen hans/hennes tro og ønsker ikke å ta troen fra noen. Vi nøyer oss med å påpeke den skade Kirken gjør.

Om vi klarer å overbevise en troende kristen om at vi har rett i dette, skulle vel ikke en slik erkjennelse behøve å berøve vedkommende troen. Hva er egentlig tro? Består den simpelthen i å godta Kirkens dogmer og Kirkens standpunkter uten å mukke? Nepe. Tro er en følelsessak. Den er uavhengig av rasjonal tenkning. Derfor skulle heller ikke rasjonal tenkning kunne innvirke på den. Hvis en troende kristen lar seg overbevise av våre argumenter når det gjelder den kristne moral og de kristne dogmer, og han som følge derav "mister" sin tro, da kan troen nepe ha hatt særlig dype røtter i hans personlighet. Mange mennesker tror, føler, mener at at det eksisterer et transcendentalt kraftsentrum som i sin tid skapte verden. Mange tror også at dette kraftsenteret fremdeles griper ordnende og styrende inn i livsprosessene. For oss må de så gjerne få lov å tro dette. Vår protest setter først inn i samme øyeblikk som denne tro utbygges videre til å omfatte et system av livsfjendtlige levereregler.

"Men dere, da - hva tror dere på? Ja, for dere må vel tro på noe, dere også? Alle tror på noe...."

Har dere hørt den før?

Jeg pleier svare omtrent som så: Det jeg tror mest på her i livet, er kjærligheten. Når et menneskebarn blir født, begynner det øyeblikkelig å "elske" sin mor (nokså snart blir denne kjærligheten av en slik art at anførelstegnene kan sløyfes). Om ikke lenge begynner det også å elske sin far. I de heldige tilfellene vil barnet etter hvert elske flere og fler: sine søsken, om de finnes; tante og onkel, bestemor og bestefar, fetter og kusine. Siden kommer vennene til, og vennenes venner. Og "frøken" eller læreren - ikke å forglemme. På skolen lærer barnet om samfunnet det lever i og om andre nasjoner. Noen fatter interesse for de vanskeligstilte i samfunnet og går inn i sosialt arbeid. Kjærligheten er deres drivkraft. Etter hvert som et menneske modnes, vil det omfatte stadig større menneskegrupper med sin kjærlighet. I forholdet til ektefelle og barn kommer dets kjærlighetsevne til full utfoldelse og gir dets medmenneskelighet en ny dimensjon: den blir universell og omfatter hele menneskeheten.

Så raus og altomfattende kan kjærligheten bli hvis den får lov å utvikle seg etter sin bestemmelse. Den begynner som en spinkel fløyte tone og vokser i årenes løp til et mektig orgelbrus.

Jeg tror på kjærlighet og medmenneskelighet, og jeg vil forsøke å bidra til at disse egenskapene må få mest mulig fritt spillerom blant vår tids mennesker.

Her er det ellers fristende å sitere Helge Krog ("Arbeiderbevegelsen og kristendommen" 1947):

"....Derfor er det så nødvendig å tilintetgjøre den kristne løgnet at en moral uten religiøs forankring savner bindende kraft. Sannheten er det stikk motsatte: først idet moralen løsrives fra alle religiøse begreper kan den bli menneskeverdige, ansvarlig, levende og aktiv."

Da vi stiftet DET NORSKE HEDNINGSAMFUNN var det fordi vi mener det er en samfunnsgagnlig gjerning å påskynde avkristningen av Norge. Og med det mener vi ikke å ville avskaffe religiøsitet og troen på Gud, men den kristne moral. Kirken må skilles fra Staten. Dens livssynsmonopol må brytes, og kristendomsforkynnelsen må ut av skolen.

For oss hedninger er dette alvor, og ingen hobbyvirksomhet. Fra de politisk aktives side merker vi kanskje en viss overbærenhet ("slutt med det tullet og gjør no orntli' sånn som vi!"), men jeg synes ikke vi skal la oss påvirke av en slik holdning. Å slåss mot mørkemannsveldet er en jobb som må gjøres. Vi har påtatt oss å gjøre den.

Gledelig nytt fra informasjonssjefen:

Det går nesten ikke en dag uten at jeg finner et brev eller to i min postkasse fra folk som ber om nærmere opplysninger, og i svært mange tilfelle fører slike forespørsler til nyinmeldelse. Medlems-tallet ligger i skrivende stund på 122, og det kan vi ikke klage på. Så lenge vi har et jevnt tilsig, må vi være fornøyd. Vi kan ikke regne med å bli en folkebevegelse over natten.

Forleden dag hadde jeg besøk av tre besluttsomme unge menn fra Lillestrøm. De kom for å hente løpesedler og for å låne en av Oslolagets stands. Så nå skal det bli sus i sassafrasen på Lillestrøm!

For en tid siden fikk vi inn i studentavisen UNDER DUSKEN (Trondheim) en liten artikkel om Dnhs. Kort tid etter fikk vi brev fra Bård Andresen som hadde lest artikkelen og blitt interessert. Han ville gjerne danne lokallag, og vi er svært spente på om det lykkes.

Vi har også forsøkt å animere våre Bergensmedlemmer til å danne lokallag. Hvordan går det, bergensere?

Mindre gledelig nytt:

Redaksjonskomiteen som har satt seg fore å få ut en "ordentlig", utadrettet avis, er lei for å måtte melde at vi ennå ikke kan kunnngjøre datoen da avisen vil komme. Det skorter på stoff, og det skorter på penger. Men vi gir oss ikke. Avis skal det bli. Skriv kyndige folk som har noe på hjertet, bes sende sitt bidrag. Forøvrig kan vi bare appellere til medlemmenes tålmodighet....

Kvinnene

begynner nå å stå sterkere tallmessig i bevegelsen. Vi har nå ca. 40 kvinnelige medlemmer + en rekke "interesserte" som vi håper vil gå inn som medlemmer om ikke lenge. Apropos kvinner, så har Lilith-gruppa nå laget sin egen stand og er i ferd med å komponere en spesiell løpeseddel.

Fra Landsutvalgets virksomhet kan nevnes at vi nylig har sendt et brev til Kirke- og undervisningsdepartementet der vi siterer fra Mønsterplanen for grunnskolen en passus om at det kan være nyttig og inspirerende dersom klassen får høre "en lege, en psykolog eller en annen person med særlig innsikt i tidens moralske og religiøse problemer..." og spør om det fra departementets side er noe til hinder for at vi (Dnhs) henvender oss til norske skoler med sikte på å yte vårt bidrag til undervisningen i kristendoms-kunnskap ved å sette Kirkens og kristendommens moralsyn og verdinormer under debatt.

Fortsettelse følger i neste nummer

Kontakten med distriktene.

Vi er selvsagt henrykt når folk utover landet tar et initiativ og opptrer aktivt. Og selvsagt ønsker vi ikke på noen måte å legge en demper på deres virksomhet eller ta fra dem arbeidslysten. Allikevel må vi i Landsutvalget få lov å komme med en liten bønn: Hvis dere står for det samme som vi og ønsker å manifestere dere som hedninger - hvorfor ikke da ta kontakt med oss? Det er som kjent ikke dyrt: kr. 20,- for selverhvervende og kr. 10,- for studenter og skoleungdom. Vi trenger de kronene på vegne av oss alle.